

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ, ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ & ΣΟΥΦΛΙΟΥ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ¹
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ
ΤΟΥ ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Θεοφιλέστατε και προσφιλέστατε ἅγιε ἐψηφισμένε,

Εὐλογία καί προτροπή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου τοῦ Β', ἡ ἐλαχιστότης μου καί οἱ συλλειτουργοῦντες ἅγιοι ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς μετά συστολῆς εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου διά νά ἱερουργήσωμεν, Χάριτι Θεοῦ καί ἐπινεύσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό μυστήριον τῆς προσωπικῆς σου Πεντηκοστῆς, μετά τήν πρότρυτα γενομένην, εὐμενεῖ προκρίσει τοῦ Μακαριωτάτου καί ψήφοις κανονικαῖς τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, ἐκλογήν σου ὡς Βοηθοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὑπό τόν τίτλον τῆς πάλαι ποτε διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ταλαντίου.

Πρωτίστως ἐν εὐγνωμοσύνη πρωτίστως δοξάζομεν καί ὑμνοῦμεν τό Ὄνομα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, Τοῦ οὕτως σοφῶς Οἰκονομήσαντος τά καθ' ἡμᾶς καί κατὰ Σέ, ὁ Ὅποιος προσωπικῶς κατευθύνει καί ὁδηγεῖ τήν νοεράν Ὀλκάδα τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας. Πρός τούτοις, υἱικῶς ἀναφερόμεθα εἰς τόν Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν δεξιόν οἰακοστροφόν, ὁ ὅποιος διορατικῶς σέ ἐπέλεξε ἀπό ἐτῶν ὡς στενόν συνεργάτην του καί σέ προήγαγε εἰς Βοηθόν Ἐπίσκοπόν του, ἐκτιμῶν τά φυσικά καί ἐπίκτητα χαρίσματά σου, τό ἦθος καί τόν χαρακτῆρα σου, τόν ζῆλον καί τήν πιστότητά σου, τήν θυσιαστικήν προσφοράν σου καί τήν ἀνιδιοτελεῆ διακονίαν σου. Ὑμνοίρησεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐποχήν, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπό ρευστότητα, νά ἔχῃ Ταγόν ἄνδρα σοφόν, συνετόν

¹ Ἐκφωνηθεῖσα ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ, τήν 20^{ην} Ὀκτωβρίου 2025, εἰς τόν ἐν Ἀθήναις Καθεδρικόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

καί διορατικόν, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς τὸ Σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέσῳ Συμπληγάδων καί τρικυμιῶν.

Καλεῖσαι, λοιπόν, σήμερον δι' ἡμῶν καί τῶν Σεβασμιωτάτων συλλειτουργῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, ἵνα, ἔνδον τοῦ Θυσιαστηρίου προσερχόμενος, λάβῃς δι' ἡμῶν, δι' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, τήν εἰς Ἐπίσκοπον θείαν Χάριν, διάδοχος τῶν Ἀποστόλων καθιστάμενος. Καλεῖσαι νά εἰσέλθῃς εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων τῆς Σκηνῆς ταύτης τοῦ Μαρτυρίου, ὅπου αἱ πλάκες τῆς διπλῆς Διαθήκης καί ἡ ἐπτάφωτος λυχνία ἡ ἀκοίμητος καί ἡ ράβδος Ἀαρών, ἡ ἀεί βλαστάνουσα, καί τὸ μάννα τὸ γλυκαῖνον τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια· διὰ νά λάβῃς διὰ τῶν χειρῶν τῆς ταπεινότητός μου καί τῶν συλλειτουργῶν μου ἁγίων Ἀρχιερέων τήν Χάριν, τήν ἀγενεαλόγητον μέν κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ, γενεαλογικὴν δέ ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῇ συνεχεῖ καί ἀδιακόπῳ διαδοχῇ τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ τόπος ὅπου ἔστηκας εἶναι γῆ ἁγία. Ὅσοι ἔχουν ὄρασιν βλέπουν τί ἐπὶ αἰῶνας μυστικῶς τελεσιουργεῖται εἰς τὰ ἔνδον τοῦ Θυσιαστηρίου τούτου. Ἰδού, εἰς τήν βάσιν τοῦ Θυσιαστηρίου τούτου, τὸ ὁποῖον ἔπηξεν ὁ Θεός καί οὐχὶ ἄνθρωπος, ἡ Βάτος, ἡ φλεγομένη καί μὴ κατακαιομένη. Λῦσον, λοιπόν, τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων σου, ὡς ὁ Μωϋσῆς, καί ὄχι μόνο αὐτόν, λῦσον ὅλον σεαυτόν καί προσήλωσον ὅλα τὰ αἰσθητήριά σου, εἰς τήν, ἀπὸ τῆς φλεγομένης βάτου, φωνήν, τῆς ὁποίας ἐγὼ τήν στιγμὴν ταύτην ἀναξίως τυγχάνω ὁ ταπεινός καί πτωχός διερμηνεύς. Καί ἐπίσης, πρόσεξον τὸ ἐπέκεινα τῆς Βάτου μέγα καί θαυμάσιον ὄραμα, τήν διέλευσιν τοῦ Θεοῦ. Θά ἴδῃς τὰ νῶτα τοῦ Θεοῦ. Διότι δέν εἶναι δυνατόν, τό εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Θεός εἰς τὸν Μωϋσῆ, νά ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν Του καί νά ζήσῃ. Ὅμως ἀπὸ ἐδῶ διέρχεται καί ἐδῶ περιπατεῖ, ὁ Θεός. Καί Αὐτός κρατεῖ καί συγκρατεῖ καί ἐλέγχει τήν Ἐκκλησίαν Του.

“Ἀνοιξον τὰ τῆς καρδίας σου ὦτα ἀδελφέ” εἰς τὸν λόγον τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τήν μοναδικήν καί ἀνεπανάληπτον αὐτὴν στιγμὴν τῆς ζωῆς σου, καθ’ ἣν αἱ φλόγες τῆς Μωσαϊκῆς Βάτου συναντῶνται μέ τὰς γλώσσας τοῦ πυρός, τοῦ τρίτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Χειροτονεῖσαι Ἐπίσκοπος διότι ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία. Ὅλοι ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι οὐδέν θά εἴμεθα καί οὐδέν εἴμεθα ἄνευ καί ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας. Θά εἴμεθα ἐνδεχομένως μέλη μιᾶς ἐκκοσμικευμένης ὁργανώσεως, ὅσονδήποτε καί ἂν ἦτο αὕτη εὐσεβόφρων, θά εἴμεθα παράγοντες, ἴσως δυναμικοί, μιᾶς πνευματικῆς συνδικαλιστικῆς κινήσεως, ἀλλ’ ὅμως δέν θά εἴμεθα Ἐπίσκοποι. Ἡ Παναγία Τριάς συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Εἴμεθα Ἐπίσκοποι διὰ νά θεραπεύσωμεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καί μυσταγωγοῦντες νά μεταδώσωμεν εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ σωτήριο καί ἀπολυτρωτικὸν μήνυμα τῆς κατὰ Χριστὸν ἐλπίδος.

Τούτου δοθέντος ἀμέσως ἔπεται, ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν δικαιοματικῶς ἔχει καὶ δύναται νὰ ἀξιοῖ τό μέγα καὶ ἀγιώτατον τοῦτο προνόμιον νὰ εἶναι Ἐπίσκοπος. Τοῦτο, ἥτοι τό εἶναί τινα Ἐπίσκοπον, εἶναι Δῶρον καὶ Χάρις τοῦ Κυρίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀκόμη Συγκατάβασις καὶ Ἔλεος Αὐτοῦ.

Καί τρίτον, ἐπίτρεψόν μοι νὰ σοῦ ὑπομνήσω τόν λόγον τοῦ Κυρίου· “ὁ θέλων γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος”. Χειροτονούμενος εἰς τό τρίτον βαθμόν τῆς ἱερωσύνης εἰσάγεσαι εἰς τό ἄκρον μυστήριον, τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας, καθιστάμενος διάκονος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, διάκονος τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Μέμνησο ὅτι ἀνερχόμενος ὑποβιβάζεσαι καί τότε πράγματι ἀνέρχεσαι.

Οὐδαμῶς ὅμως μέ διαφεύγει τό οὐσιῶδες γεγονός ὅτι ὁ Μακαριώτατος σου ἐνεπιστεύθη ἀπό ἐτῶν μίαν εὐαίσθητον καί ἐξαιρετικῶς νευραλγικήν διακονίαν αὐτήν τῆς ἐπιμορφώσεως καί τῆς διά βίου καταρτίσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἕνα ἰδικόν του ὄραμα, τό ὁποῖον ὑπερβαίνει τά στενά ὅρια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τήν ἀγάπην καί τό ἄοκνον ἐνδιαφέρον του διά τήν ποιοτικήν ἀναβάθμισιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί ἰδιαιτέρως τῆς ἐπαρχίας καί τῆς ὑπαίθρου ἐξεδήλωσε, ἅμα τῇ ἀναρρήσει του εἰς τόν Ἀρχιεπισκοπικόν Θρόνον, συνιστῶν τό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.), τās βάσεις τοῦ ὁποίου ἔθετο ὁ ἴδιος μετά τοῦ ἀειμνήστου π. Ἀδαμαντίου Αὐγουστίδη. Τοῦτον διαδεχόμενος εἰς τήν διακονίαν αὐτήν ἔθεσες τό ἰδικόν σου στίγμα καί τήν ἰδικήν σου σφραγίδα, ἀόκνως καί ἐνζήλως ἐργαζόμενος μέ ὑπομονήν καί ἐπιμονήν.

Τό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἤδη ἀποτελεῖ ἕναν ζωντανόν, πολυδιάστατον καί διαρκῶς ἐξελισσόμενον φορέα θεολογικῆς, πνευματικῆς, εκπαιδευτικῆς καί κοινωνικῆς προσφορᾶς. Μέ γνώμονα τήν οὐσιαστικήν ἐπιμόρφωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τό Ι.Π.Ε. ἀναπτύσσει ἕνα εὐρύ φάσμα πρωτοβουλιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται ἀπό τήν ποιμαντικήν, τήν θεολογίαν καί τήν παιδείαν, ἕως τήν ψηφιακὴν καινοτομίαν, τόν ἐθελοντισμόν καί τήν διαφύλαξιν τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς μας. Αἱ δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος δέν περιορίζονται εἰς θεωρητικά σχήματα ἀλλά ὑλοποιοῦνται με δράσεις: ὅπως ἡμερίδες, συνέδρια, εκπαιδευτικά προγράμματα, συνεργασίας μέ πανεπιστήμια καί δημόσιους φορεῖς, ψηφιοποιήσις ἱερῶν κειμηλίων, παρουσία εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις καί συνέδρια, παραγωγήν πολυμεσικοῦ ὕλικου, καθὼς καί ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι συνδέουν τήν Ἐκκλησίαν μέ τήν κοινωνίαν καί τόν σύγχρονον ἄνθρωπον. Ἀπό τήν ἐπιμόρφωσιν τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν καί τήν ἀνάπτυξιν ἀσύγχρονων εκπαιδευτικῶν πλατφορμῶν μέχρι τήν ἀνάδειξιν τοῦ θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ καί τήν ἐπιμόρφωσιν εἰς

ἐπίκαιρα ζητήματα αἰχμῆς, τό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) ἀποδεικνύει ἔμπρακτα τήν ἱκανότητά του νά ἀνταποκρίνεται εἰς τάς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς, διατηρῶν πάντοτε τόν πνευματικόν καί ἀνθρωποκεντρικόν τοῦ χαρακτήρα. Μέσα ἀπό ἓνα ἐντυπωσιακόν δίκτυον συνεργασιῶν μέ ἐγχωρίους καί διεθνεῖς θεσμούς καί μέ τήν ἐνεργόν παρουσία του εἰς ὁλόκληρον τήν ἐπικράτειαν καί τό ἐξωτερικόν, τό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως συνεχίζει νά ἐμπνέη, νά ἐκπαιδεύη καί νά λειτουργῇ ὡς κρίσιμος συνδετικός κρίκος μεταξύ Ἐκκλησίας, Πολιτείας καί κοινωνίας. Ἡ ποιοτική αὐτή δράση συνοδεύεται καί ἀπό μίαν ἀξιοσημείωτον ποσοτικήν διάστασιν, καθὼς ἀποτυποῦται εἰς ἐπιτόπιον παρουσίαν καί ἐνεργόν προσφοράν, καθιστῶντας τήν ἐπιμόρφωσιν προσιτήν εἰς κάθε γωνίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ φυσική σου παρουσία ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) προσέδωσε ἰδιαίτεράν δυναμικήν εἰς τό ἔργον αὐτό τῆς Ἐκκλησίας, ἐνίσχυσε τήν ἀμεσότητα τῆς ἐπικοινωνίας μέ τάς Ἱεράς Μητροπόλεις καί τοὺς κληρικούς, καί συνέβαλε ἀποφασιστικῶς εἰς τήν διάχυσιν τῆς γνώσεως, εἰς τήν ἐνεργοποίησιν καί τήν ἐνδυνάμωσιν τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ συνδυασμός τῆς διά ζώσης ἐπιμορφώσεως μέ συγχρόνους καί ἀσυγχρόνους ἐξ ἀποστάσεως μεθόδους ἐπέτρεψε τήν εὐρύτεραν δυνατήν συμμετοχήν, ἐξασφαλίζων τήν μέγιστην δυνατήν παιδαγωγικὴν ὠφέλειαν διὰ τοὺς ἐκπαιδευομένους.

Ἀσφαλῶς, δέν προτίθεμαι τήν στιγμὴν ταύτην νά ἀναλυθῶ εἰς ὑπόδειξιν τῶν ὑψηλῶν εὐθυνῶν τοῦ ἱερωτάτου χρέους καί τῶν ἄλλων πολλῶν καί ποικίλων ὑποχρεώσεων, τάς ὁποίας ἀναδέχεσαι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, καθιστάμενος Ἐπίσκοπος Ὁρθόδοξος. Ἐντριβῆς γενόμενος περὶ τήν Ποιμαντικήν, τήν Λειτουργικήν καί τήν Κατηχητικήν, μάλιστα δέ ἀξιωθεὶς διδάξαι ταῦτα, γινώσκεις καλῶς τί σημαίνει τό ἐπὶ τῶν ὥμων σου ἐπιτιθέμενον ὠμοφόριον. Σπούδασον ἵνα φανῇς κατὰ πάντα ἄξιος τοῦ ὠμοφορίου τούτου. Τὰ ἐχέγγυα ὑπάρχουσιν. Εἶναι δέ αὐτά ἡ γνησία εὐσεβὴς πίστις καί εὐλάβειά σου, ἡ ἀφοσίωσίς σου πρὸ τῆς Ἐκκλησίαν καί ὁ ἐν ἐπιγνώσει ζῆλος σου ἵνα διακονήσῃς τόν Κύριον καί τήν Ἐκκλησίαν Του. Γνωρίζω ταῦτα ἐν σοὶ παλαιόθεν.

Ταῦτα ἔχων κατὰ νοῦν, εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου, σέ προσκαλῶ τανῦν μετὰ τῶν ἀγίων ἀδελφῶν Ἀρχιερέων νά ἀνέλθῃς τάς βαθμίδας τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, ἀπὸ καρδίας εὐχόμενος ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ σέ καταστήσῃ κατὰ πάντα ἄξιον.

Σύ δέ, λαέ τοῦ Κυρίου πιστέ, δεήθητι ὑπέρ τοῦ νέου Ἐπισκόπου.

Καί ἐλθὼν νῦν, λαβέ Πνεῦμα Ἅγιον!